

що-то въ морѣ-то вѣ погланжъ ѿ книга, и сѧдъ
трї днї пакъ жи въ го избѣни ѿ него Бѣл промы-
сълъ, кое-то вѣ образъ на триднѣвното Христово
въскрѣеніе. За сичко твой пространно се расказва
въ нѣгова-та пророческа книга и въ нѣгово-то
житіе.

Като се прѣмѣнѧхъ трѣ-тѣ бездѣжни и
глѣдни, години. Преблагий Г҃гъ, като видѣлъ най
послѣ Своѣ-то създаніе да гини ѿ глѣдъ, подвѣ-
гнѫ се на милицьрдіе, и рѣче на Своего раба
Илїа: » Иди и лѣвисе Ахавъ, защо-то искамъ да
помилувамъ Свой-тѣ създанія, и съ думата на
твой-тѣ чуста да дамъ дѣжъ на исхунала-та зе-
мля, злата и напоижъ на прави плодоносна. Ахавъ
вѣче се прѣклонѧвъ на поклоніе, иши те ище тѣ
пославша, каквото мѹ повелѣшъ. Тогаъ стана про-
рока ѿ Серепфада Сїдѣнска, ѿде къмъ Самаріа,
столныя градъ на Израилско-то царство. Наход-
ждашесе при царѣ Ахавѣ домостройтель нѣкой,
на имѣ Абдій, мажъ Богобоязливъ и вѣренъ
служитель Г҃гъ; той бѣше скрылъ сѣ Г҃ни
пророчци ѿ Іезавѣлина мечъ въ две пещери по
педесе, и гы храняше съ хлѣбъ и вода. Тогози
домостройтель си Ахавъ бѣше повикалъ при
себеси, прѣдъ да дѣди при нѣго Илїа, и го превѣди